

[Flemming Jensen]

der fører i en retning, vi bryder os om. Det er muligt, det ikke betyder så meget for fremskridtspartiet, men jeg synes dog, vi skal slå fast, at falder dette lovforslag, så går der meget lang tid, før vi får det monopolbrud, som næsten alle ønsker. Jeg tror det ikke, men det kunne teoretisk ske på et tidspunkt, hvor vi havde en regering sammensat af socialdemokratiet og SF – i de måneder, den nu måtte kunne holde. Er det så ikke risikabelt ud fra fremskridtspartiets holdning at lade disse partier tegne fremtidens TV?

Man taler om en kraftig licensstigning. Det er jo ikke rigtigt. Men i øvrigt er det en kendsgerning, at et TV baseret alene på licens og på offentlige midler, som andre har foreslået det, vil blive langt mere kostbart for den enkelte.

Det tredje argument er, at man har kaldt lovforslaget politisk styret, at ministeren skulle have fået for stor magt. Det var enevoldsherskeren fra før. Jeg må her, som også ministeren har gjort det ved andre lejligheder, henvisse til forholdene i England, hvor ministeren har samme indflydelse, hvor såvel BBC som de konkurrerende kanaler har en betydelig selvstændighed, for at sige det bredt.

Vores håb er, at vi på fredag kan gennemføre det lovforslag, der foreligger her, og vi skal meddele, at vi som sagt støtter ministerens ændringsforslag og vil vende os mod de øvrige.

Helge Sander (V):

Midt i travlheden med detaljerne og optælling af de nødvendige stemmer føler jeg anledning til at fastslå, at det lovforslag, der ligger på bordet i dag, er et TV 2 uafhængigt af Danmarks Radio, et TV 2, der er delvis reklamefinansieret, og et TV 2, der er et landsdækkende alternativ til det nuværende Danmarks Radios TV 1. Det føler jeg er væsentligt at sige, fordi vi ligesom har ladet andre ting være dominerende i debatten, fordi det er disse ting og en lang række andre faktorer selvfølgelig, der er medvirkende til, at venstre meget gerne ser dette lovforslag realiseret.

Med hensyn til de mange ændringsforslag kan jeg meddele, at venstres folketingsgruppe tilslutter sig de 2 af ministeren stillede ændringsforslag, nr. 7 om bestyrelsens sammenlægning og nr. 24, anvendelse af midler fra

Danmarks Radio; de resterende ændringsforslag må vi gå imod.

Det var jo spændende at høre hr. Tastesen her fra folketingets talerstol igen komme med den remse, som vi har hørt i hvert tilfælde de sidste 3 år. Reklamerne vil trænge ind midt i udsendelserne, siger hr. Tastesen. Ja, det er der nogle steder man accepterer at de gør, men jeg kan ikke forstå, at man fra socialdemokratiets side fortsat kører på den melodi, når hr. Tastesen udmærket ved, at der formentlig ikke er en eneste i dette lokale, som ønsker, at reklamerne skal afbryde udsendelserne.

Dernæst kommer hr. Tastesen igen med sin påstand om reklamernes påvirkning af udsendelserne, annoncørerne skulle altså få indflydelse på udsendelsens indhold, og det føler jeg igen er en særdeles tom trussel, når vi ser, hvordan det kan klares på dagbladsområdet. Jeg kan ikke se, hvorfor der skulle være så kolossal stor forskel på, om det er i dagbladene, eller det er i radio/TV. Jeg har i hvert tilfælde ikke indtrykket af, at det er de store firmaer, som også annoncerer i Aktuelt, der er med til at præge den redaktionelle linje på dette dagblad.

I socialdemokratiets betænkning bidrag taler man i et afsnit, hvori man refererer til den allerede omtalte kronik i Politiken af Søren Thomsen, om den økonomiske virkelighed. Hr. Tastesen, det kan da ikke være rigtigt, at man vil bruge netop dette afsnit i en kronik i et parti, som i den grad har sjakret med den økonomiske virkelighed, ikke bare på medieområdet, hvor man nu igen bare vil lade de offentlige kasser betale, men på en lang, lang række andre områder, som vi fik rigeligt af i perioden frem til 1982. Jeg synes, det er virkelig frimodigt og frisk, at man tør tage dette afsnit med fra den ellers spændende kronik, der var i Politiken.

Jeg må også vende mig imod et andet vigtigt afsnit i betænkningen, nemlig det, der kommer fra fremskridtspartiet. Som hr. Flemming Jensen allerede har sagt, er det på et ualmindelig løst grundlag, man fylder en hel side i en betænkning om TV 2. Det er den sædvanlige 100 pct. politik: alt eller intet. Jeg har sagt det før, men vil gerne gentage, at jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at her har vi igen et strålende eksempel på, hvorfor fremskridtspartiet er blevet reduceret fra 28 til 4 mandater, og hvis man i dag demonstre-